

AINA ALI-VIREINEN

HAUTOMO

HAUTOMO

© 2020 Aina Ali-Vireinen

Taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-7773-2

HAUTOMO

Muna vai kana
vai sittenkin jompikumpi
niistä kahdesta?

SISÄLLYSLUETTELO

VANTAANJOKI ANTHOLOGY -	9
Edesmenneiden edesottamuksia,tunnustuksia, katumuksia,vaatimuksia ja huomautuksia.	
NEOMODERNIT HELLEENIT	25
PUOLIVUOSISATANEN.....	31
PÄIVÄNPOLTTAVALA.....	45
ELÄVÄSTÄ ELÄMÄSTÄ.....	67
HIKIPEDIA.....	83
WINDSORS AND LOSERS.....	91
KANTAPÄÄN KAUTTA OPITTUA.....	95
VAKIOMUUTTUJA	111
HOMO BARDUS	121
BREAKING NEWS	145
WORD DESIGNER.....	149
ILMASTORAIVOA	167
SANAISIA MINÄKUVIA	173
MAAILMANPOLITIIKAN ARKIPÄIVÄÄ.....	189
TARUA, TOTTA VAI SITTEENKIN SILKKAA VALHETTA?.....	197
TÄÄLLÄ POHJANTÄHDEN ALLA.....	203
KAHDEN VÄLISTÄ VETOA	217
TOMUHIUKKASIA	229

VANTAANJOKI ANTHOLOGY -
EDES MENNEIDEN EDESOTTAMUKSIA,
TUNNUSTUKSIA, KATUMUKSIA,
VAATIMUKSIA JA HUOMAUTUKSIA.

Sinne meni elämä,
joka jätti jälkeensä
roikkuvaa nahkaa,
velkaa ja kasan kysymyksiä,
jotka oli läsnä jo ensimetreillä
ja *post mortem* yhä
olennainen osa diiliä.

Mitä se hyödytti,
ketä se palveli;
tarkoitustaan, Luojaa
sattumaa, kolmatta sektoria
vai paholaista, joka
loi sen vittuillessaan
ja naureskeli partaansa,
kun ihminen astui sudenkuoppiinsa
tai polki viritettyyn ansalankaan
ja putosi satulasta tai tarakalta.

Osuiko se lähellekään naulan kantaa
vai sittenkin omaan maaliinsa?
Jaettiin kortit pakasta,
jossa oli tarjolla
vain huonoja kortteja,
ja ässät vedetty hihasta,
kun itse seisoj vielä jonossa
odottamassa omaa vuoronumeroa?

Kuka vuosien varrella
toimi laivan kapteenina,
kuka pelkkänä puosuna
ja messipoikana, kuka piti perää,
kuka seisoj keulassa
tähyttämässä kohti parempia aikoja
ja onnistuiko koskaan saamaan
tähtäimeensä yhtään niistä?

Paljonko itse kullakin oli oikeastaan
oikeutta päättää omista asioistaan,
vai vietiinkö meitä kaikkia
kuin pässiä narussa tai päivän pääteeksi
naapurin isäntää sen jatkeena?

Pätkääkään en ole viisaampi kuin alkumetreillä,
niin kuin edellä mainituista kysymyksistäkin voi päätellä,
en vieläkään ymmärrä, miksi vuodesta toiseen piti kiertää
päättöä ja hännätöntä kehää ja lojua loppuaika tyhjänpanttina.

*

Mitä helvettiä teen näiden
kivipaasien keskellä
tuiki tuntemattomien tyyppien kanssa,
jotka naamat valkoisina
väittää kivenkovaan,
että mulla on pitkät piuhat?

*

Täällä sudenkuopassa
on monia ketturepolaisia,
jotka eivät loppupeleissä kuitenkaan
olleet tarpeeksi ovelia, minä yhtenä heistä.

Leikin viikatemiehen kanssa
kuurupiiloa ja hyvän piilon löysinkin.
Mutta kun ovelle koputettiin
ja huudettiin "Kotipizzasta, iltaa!"
menin lankaan ja avasin.

*

Eipä ole ikävä nuoruuden itseään toistaneita
virheitä, ei naiiviutta, hyväntahtoisuutta,
jota aina ja kaikkialla käytettiin hyväksi,
rikottuja rajoja, vaa'an vinoutta, tasapainottomuutta,
impulsiivisuutta, mitäänsanomattomia pikapanoja
ahtaissa WC-kopeissa ahtaanpaikankammoa
kerosiinin katkussa kymppikerhossa askartelua
ja suurkaupunkien katujen ihmisvilinässä käytettyä
kyynärpäätäktiikkaa tai ylihinnoiteltuja turistirysiä,
pyydyksiä ja ansoja, joita en osannut kiertää kaukaa
ja joista viimeiseen jäin pysyvästi satimeen.

*

Se oli helvetin yksinkertaista.
Koputin ja mulle avattiin
ihan niin kuin kirjassa luvattiin.

*

Ei oo valittamista.
Asuminen on sata prosenttia
halvempaa kuin Stadissa,
sääolot suorastaan ruhtinaalliset
Suomeen verrattuna, eikä täysylöspidossa
kuluttajaindeksin korotukset hetkauta.

*

Kirsi, anna anteeksi
mustat silmät ja murtuneet luut.
Vasta täällä selvisi,
että rakastan sua
enemmän kuin koskaan.

*

Kulta, mä hankin viimein sen koiran,
mistä oli vuosikausia puhetta.
Tää on harvinaista rotua.
Sillä on kolme päätä ja lantti kielellä,
eikä Itiksessä näitä oo saletisti kenelläkään.

*

Pirtupäissäni riehuin aikani
ja ajoin eukon lumihankeen alasti.
Kun poliisit tuli, avasin tulen niitä kohti.
Enpä olisi uskonut, että ne saatanat ampuvat
takaisin ja vieläpä osuvat niinkin tarkasti maaliinsa.

*

Arvaapa mitä, Liisa?
Ne ovellamme käyneet Jehovat
tiesivät kuin tiesivätkin mistä puhuivat;
taivas aukeaa vasta polettia vastaan,
ja se pitää lunastaa vartiotornista.

*

Heti kun käänsin selkäni,
se perkele otti ja puukotti.
Tölikässä päivysti harjoitteleva kirurgi,
joka antoi alta puolen tunnin periksi,
ja siksi meikäläisellä on tätä nykyä
uusi status väestörekisterissä.

*

Se pitää paikkansa,
ettei fyrkkaa mukaansa saa,
mutta eipä sillä mitään tekiskään
täällä kun ei oo edes Liiteriä
tai Alepaa, josta saisi keskikaljaa,
Alkosta puhumattakaan.
Niin että paa vaan kaikki massi palaa
niin kauan ku oot Jakiksessa kirjoilla.

*

Niinhän sitä sanotaan,
ettei sotilas koskaan
joudu kohtaamaan vanhuutta.

Kolkytvuotinen sisällissotani
jatkui tauotta kohdusta hautaan.
Rintama kesti murtumatta huumehelvetit,
avioerot ja konkurssit, muttei enää sitä, että
lätjän MM-skaboissa kolmannen erän lopussa
Ruotsi kiri kahden maalin takaa-ajoasemasta
voittoon ja juhli Suomen sijasta mestaruutta.

*

Vikana iltana elävien kirjoissa
pelattiin Maken ja Arskan kanssa
Monopolia ja vedettiin tiukkaa
Pohjanmaan kautta. Olin jo matkalla
maaliin voittajana, kun vikalla kierroksella
sattuman saattelemana palasin sinne mistä
matkaan lähdin. Olisihan se pitänyt tajuta
ottaa alkusoittona ja ennakkovaroituksena
siitä, mitä sitä seuraavana päivänä piti tuleman.

*

Ilpo rakas, et usko,
kuinka mun tekee mieli sua
ja salmiakkiaakkosia!

*

Kun viikatemies koputti oveeni,
tein heti selväksi, että ilman
päiväkahveja ei ole mihinkään menemistä.

Panin sen kuppiin sen verran Bentsoja,
että sain kaikessa rauhassa kirjoittaa
Jussille viimeisen tervehdyksen ja siivota
sillä aikaa kun se otti nokoset sohvalla.

*

Se oli sittenkin jotakin muuta kuin tavallista
ärhäkkäämpää kausi-influenssaa, vaikka
terkkarissa toista väittivät kivenkovaan.

Olen, jos en nyt enää elävä,
niin ainakin yhä hyvä esimerkki siitä,
kuinka paljon yleisen puolen
terveydenhuollon arvailukyvyssä
on parantamisen varaa ja
testauskynnys aivan liian korkea.

*

Täällä kaikkien osoite
on yksi ja sama *poste restante*,
eikä entisistä legendoista, jotka erottaa
mustista lasaista muista vastaantulijoista
kukaan ole koskaan edes unissaan
kuullut puhuttavan halaistua sanaa.

*

Se tuli kolmion takaa,
minä puun, ja täällä sitä ollaan
kumpikin tahoillaan.

*

Tikkurilan väritehtailla oli sentään
kahdeksan tunnin työaika
ja selkeät tulostavoitteet.
Tästä taivaanrannan maalaamisesta
sen sijaan ei tule lasta, paskaa
eikä varsinkaan loppua.

*

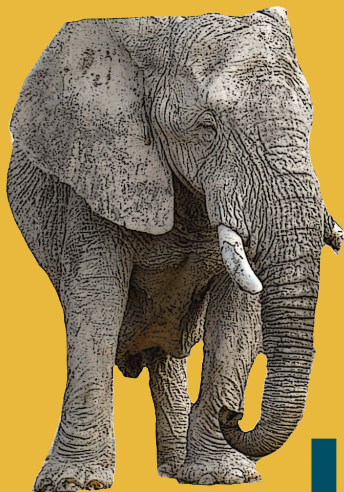
Teille jälkeenjääneille on sanottava,
että mieluummin kerjäläinen kadulla
kuin suuri nimi kiveen hakattuna.

*

Diili on melkein liian hyvä ollakseen totta.
Kukapa ei haluaisi vaihtaa kahleita siipiin
ja paljusellin kivikovaa laveria
untuvaisiin pilvipeitteisiin.

*

Autonostoreissun paluusuudella
päätettiin velipojan kanssa kokeilla
parikyt kilsaa ennen Hampuria,
päästäänkö kaasua pohjassa lähellekään
myyjän lupaamaa kahta ja puolta sataa.

Johtuen ilmastonmuutoksesta
hellsteniläisessä olohuoneessa
on viime talven aikana
bongattu virtahevon lisäksi kaksi seepra,
leijonaemo poikineen, kirahvipariskunta
ja ympärikänninen norsulauma.

BoD

9 789528 077732